

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Stephania Joanna Bernaerts en 20 anderen, mede de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Belgische verzoekster Stephania Joanna Bernaerts, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1899 te 's-Gravenwezel (België) geboren. In 1905 vestigden haar ouders zich met hun gezin in ons land. Nadat zij in 1921 als religieuze was ingetreden bij de Orde der Dominicanessen, vertrok zij in 1926 naar de Nederlandse Antillen. Verzoekster keerde in 1955 naar Nederland terug. Zij is thans werkzaam in een kinderinternaat te Schiedam.

De staatloze verzoeker Arnold Dautzenberg, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1914 te Bocholtz (Limburg) geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Hij is in geest en leven Nederlander. Zijn echtgenote alsmede zijn zes minderjarige kinderen bezitten de Nederlandse nationaliteit. Als mijnwerker voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Elisabeth Theodora Antonia Huber, de Hongaarse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 3, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlandse. Haar moeder is Nederlandse van geboorte. Als onderwijzeres voorziet adressante in haar onderhoud.

De staatloze verzoeker Wolf Isler, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1930 te Zürich (Zwitserland) geboren. Toen verzoeker één jaar oud was, vestigden zijn ouders zich in ons land. Hij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Nadat hij in 1956 een verzoek om naturalisatie had ingediend, verbleef hij van mei 1957 tot juni 1959 in Israël. Adressant heeft thans uitdrukkelijk verklaard in Nederland te willen blijven wonen. Als ingenieur bij de Dienst der Publieke Werken te Amsterdam heeft hij genoegzame inkomsten.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen de Zuidslavische verzoeker Oscar Andreas Jakelj. Deze werd in 1933 te Schaesberg (Limburg) geboren en heeft daar steeds gewoond. Hij is in onze samenleving opgenomen. Als mijnwerker verdient hij het brood.

De staatloze verzoeker Fritz Jakobsohn, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1901 te Berlijn (Duitsland) geboren en woont sedert 1935 hier te lande. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en kan als ingeburgerd worden beschouwd. Verzoeker geniet een maandelijkse uitkering van de Duitse Bondsrepubliek en heeft voorts enig inkomen uit vermogen.

De Israëliische verzoeker Isak Jakob Markuschower, genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1909 te Rajbrot (Polen) geboren en vestigde zich in 1931 in ons land. In 1942 vluchtte hij naar het onbezette deel van Frankrijk, vanwaar hij via Spanje en Portugal, Israël wist te bereiken. Verzoeker keerde in 1947 in Nederland terug. Hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als koopman heeft hij ruime inkomsten voor zich en zijn gezin.

De Duitse verzoeker Johann Bernhard Mathmann, ge-

noemd in artikel 1, onder 8, werd in 1935 te Enschede geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Hij voelt zich Nederlander. Als assistent-werktuigkundige bij een scheepvaartmaatschappij voorziet hij in zijn onderhoud.

Franc Parfant, de Zuidslavische verzoeker genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1924 te Senovo (Zuidslavië) geboren en verblijft van jongsaf in Nederland. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij in onze samenleving opgenomen. Als garagehouder verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

De Indonesische verzoeker Tik Ie Sun, genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1927 te Klaten (Indonesië) geboren en is sedert 1949 in ons land woonachtig. Hij voltooide hier zijn opleiding. Verzoeker is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Als bedrijfsleider heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

Janis Osvalds Vitkevics, genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1927 te Madliena (Letland) geboren en is van Letse herkomst. Nadat hij in de jaren 1944/1945 als dwangarbeider in Duitsland had gewerkt en vervolgens enige tijd in vluchtelingenkampen had verbleven, werd hij in 1947 in ons land toegelaten. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is verzoeker genoegzaam geassimileerd. Als mijnwerker verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De Italiaanse verzoeker Antonio Volk, genoemd in artikel 1, onder 12, werd in 1902 te Gargaro (Italië) geboren en is behoudens enige korte onderbrekingen sedert 1928 in ons land woonachtig. Hij voelt zich hier thuis. Zijn echtgenote is Nederlandse van origine. Als bonthandelaar voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

In artikel 1, onder 13, wordt voorgedragen de Duitse verzoekster Emilie Zink. Deze werd in 1937 te Heerlen geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Verzoekster is in geest en leven Nederlandse. Als onderwijzeres heeft zij voldoende inkomsten.

De in artikel 2 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht. De Indonesische verzoekers omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoekers genoemd onder 2 en 3 omdat de door hen aan de geallieerde oorlogvoering bewezen diensten daartoe aanleiding geven.

De verzoeker bekend als Petrus Beatubun, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1918 in Ohoel (Indonesië) geboren. Van 1938 tot 1950 diende hij als beroepsmilitair bij het K.N.I.L. Verzoeker kwam in 1951 naar ons land; in 1956 trouwde hij met een Nederlandse vrouw. Als constructiebankwerker verdient hij het brood voor zich en zijn gezin. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om verzoeker de geslachtsnaam „Betaubun" te verlenen.

De Britse verzoeker Thomas Patrick Fox, genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1924 te Wolverhampton (Groot-Brittannië) geboren. Van 1942 tot 1946 was hij in Britse militaire dienst; hij behoorde tot de troepen die het zuiden van ons land hebben bevrijd. Nadat verzoeker in 1945 was gehuwd met een Nederlandse vrouw, vestigde hij zich in 1947 in ons land. Hij heeft zich de Nederlandse leefwijze eigen ge-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

maakt. Als fabrieksarbeider voorziet adressant in het onderhoud van zich en de zijnen.

Boleslaw Lozowski, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1910 te Lipsk (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Eind 1940 geraakte hij in Russische gevangenschap. In 1942 in vrijheid gesteld, trad hij in dienst van het Poolse leger onder Brits commando. Verzoeker nam o.a. deel aan de strijd bij Arnhem. In 1946 volgde zijn demobilisatie, waarna adressant zich in ons land vestigde. Hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als schilder heeft hij voldoende inkomsten voor zich en zijn gezin. Verzoeker heeft ermede ingestemd, dat het Nederlanderschap bij uitdrukkelijke wetsbepaling zal worden onthouden aan de in Polen wonende minderjarige dochter uit zijn eerste huwelijk.

Semoel Maitimu wordt voorgedragen in artikel 2, onder 4. Hij werd in 1931 te Djokjakarta (Indonesië) geboren en woont sedert 1951 in ons land. Als timmerman verdient hij het brood.

De verzoeker Wimpie Bernardus Risteruw, genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1926 te Souhoeroe (Indonesië) geboren. Van 1948 tot het tijdstip van aankomst in Nederland in 1951 was hij in dienst van het K.N.I.L. Verzoeker is sedert 1956 gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als lasser en brander voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin. Verzoeker heeft ermede ingestemd, dat het Nederlanderschap bij uitdrukkelijke wetsbepaling zal worden onthouden aan de in Indonesië wonende minderjarige zoon uit zijn eerste huwelijk.

Vrouw Samirih, weduwe van Casper Adolf Kops, wordt voorgedragen in artikel 2, onder 6. Zij werd in 1890 te Klaten (Indonesië) geboren. Haar echtgenoot overleed in 1943 in Japanse krijgsgevangenschap. Na de soevereiniteitsoverdracht werd verzoekster ten onrechte als Nederlandse aangemerkt. In april 1958 werd haar toegestaan zich in Nederland te vestigen. Zij wordt ondersteund door de Gemeentelijke Dienst voor Sociale Belangen te 's-Gravenhage. Na haar naturalisatie zou

haar weer een A.O.R.-uitkering worden toegekend. De ondergetekende acht termen aanwezig om deze verzoekster met afwijking van de wettelijke verblijfsstermijn voor naturalisatie in aanmerking te doen brengen. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om verzoeksters positie op het stuk van namen te regelen.

De verzoeker Jan Ronald de Waal, genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1926 te Djakarta (Indonesië) geboren. Van november 1945 tot december 1946 diende hij als vrijwilliger bij het K.N.I.L. In 1948 vestigde hij zich in ons land, waar hij sindsdien onafgebroken heeft gewoond. Als mijnwerker voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 12, heeft vóór het intreden van de meerderjarigheid van zijn in artikel 3 genoemde zoon het verzoek tot naturalisatie ingediend. Het is billijk deze zoon alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te naturaliseren.

Met uitzondering van de Hongaarse verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 3, de Zuidslavische verzoekers, genoemd in artikel 1, onder 5 en 9, de Israëlische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 7, en de Britse verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 2, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Israëlische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 7, en de Britse verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 2, alsmede hun echtgenoten, moeten om de Israëlische, respectievelijk de Britse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van de naturalisatie als Nederlander, een verklaring afleggen, dat zij van de vreemde nationaliteit afstand doen. Zij hebben zich daartoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie a.i.,

J. DE QUAY.